

hvem der har skrevet eller udfyldt denne eller hin Stemmeseddel, og at man derfor ikke nok kan være paa sin Vost i denne Retning. Ogsaa det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holch) gav jo sin Tilslutning i det Hele, saa vel hvad Udarbejdelsen af det angaar, som ogsaa hvad Principet angaar, om han end jo tog Forbehold i Enteltheder, hvad ikke kunde være anderledes. De andre Bemærkninger, som det ærede Medlem kom ind paa om, at Sagen ikke var gennemdiskuteret nok paa Valgmøder, og at et saadant Forslag maatte man vente, at det varede noget, indet det blev ført igjennem, og at det maatte rettet burde forelægges fra Regeringens Side, og Mere skal jeg ikke komme ind paa. Som bekendt giver Grundloven ethvert Medlem af Folkethinget Ret til Initiativ, og dette bliver jo ogsaa benyttet i en temmelig Udstrækning, og jeg tror dog, at det er i sin Orden, at naar det private Initiativ benyttes baade paa et Omraade og iøvrigt paa en Maade, som synes at finde ikke saaringe Tilslutning fra alle Sider, er den Sag i en god Gjænge paa forfatningsmæssig Maade. Jeg vender mig dernæst til den meget ærede Minister. Det er jo ogsaa naturligtvis med Tilfredsstillelse, at jeg har hørt, at den meget ærede Minister er enig i Tanken i dette Lovforslag, at han vil yde sin Støtte til, at vi faae gennemført en hemmelig Afstemning ved Folkethingsvalgene. Hvad den ærede Minister indvendte, gik altsaa ikke ud mod Tanken, men snarere ud mod Metaniken — om jeg maatte kalde det saaledes. Han mente, at det ene og det andet burde ordnes paa en fra Lovforslaget mere eller mindre afvigende Maade. Ja, jeg gjentager her, hvad jeg allerede, tror jeg, bemærkede i mit første Foredrag, at naar man vil skrive Lovforslag, som forandre den bestaaende Lovgivning, saa skal man ikke søge at forandre Mere end netop det, som trænger til Forandring, og det er ogsaa en Sætning, som, hvis jeg ikke huller feil, den meget ærede Minister i sin Almindelighed sluttede sig til. Men Spørgsmaalet er da dette, om der, naar man vil gaa til hemmelig Afstemning, saa ogsaa tiltrænges yderligere Forandringer, og den ærede Minister vendte sig navnlig mod Raaringen, og hvad dermed staar i Forbindelse. Ja, det er Noget, der kan tales om, om man, naar man gaar til hemmelig Afstemning, vil affasse Raaring eller ikke, men det er ikke nødvendigt efter Forslagsstillernes Opfattelse, og naar den ærede Minister kaldte Raaringen en ikke hemmelig Afstemning, og talte om, at man saa bag-

talte om, at først skulde man altsaa have en Afstemning, som ikke var hemmelig, for at gaa til en, som var hemmelig, saa vil jeg ikke paastaa, at Raaringen er en hemmelig Afstemning, men jeg tror, at turde sige, at der ikke er saa saa, der rælle Hænderne i Veiret ved Raaringen, som ikke, naar de komme til den skriftlige Afstemning, tør staa paa det samme Standpunkt, som de tør staa paa ved Raaringen. Det skal jeg iøvrigt ikke komme ind paa. Jeg tror, at der er nogen Kjerlighed til Valgdagen. Man kan jo stemme hjemme i Kommunerne, men der er nogen Kjerlighed til Valgdagen. I det Mindste efter som jeg har opfattet Befolkningens Stemning. Det er nu en Gang en høitidelig Akt at vælge sin Repræsentant for de 3 Aar. Det er en Akt, med hvilken der er forbundet en vis Spænding, som sætter Sindene i Bevægelse; jeg tror, at Valgdagen med sin hele Festsighed, sin hele store Betydning, er bleven Befolkningen kjær — saaledes er i det Mindste min Opfattelse. Nu mente den ærede Minister, at man ikke vilde kunne blive færdig, naar man beholdt Raaringen; saa vilde det netop trække langt mere ud paa Ratten end hidtil, inden man fik Stemmesedlerne optalte, og han anførte, at i andre Lande — jeg tror Belgien og Italien — er der Forkrift om, at naar der er over 400 Vælgere, saa deler man Kredsen: noget Saadant have vi indført i Pragis for længe siden; vi kunne tage saa mange Afskrifter af Listerne, som vi ville og dele dem og samle Stemmerne saa mange Steder, som vi ville, altsaa netop foretage det, som den ærede Minister nævnte. I saa Henseende kan jeg ikke se nogen praktisk Vanstlighed; den vil efter min Mening næsten være størst, hvor man, som i min Valgkreds, lader Valghandlingen foregaa i et større Lokale, i et Ridehus, som bekendt. Der synes jeg næsten det kunde være vansteligst at faae disse Afslutter arrangerede. Men naar man andre Steder, hvor der ikke er saa store Lokaler, lader Afstemningen foregaa i forskjellige Bygninger, som ligge i Nærheden af hverandre, saa forekommer det mig, at Vanstligheden vil blive mindre. Det er imidlertid af de Ting, som man let kommer over, saa snart man bliver enig om Principet. Endnu skal jeg med Hensyn til en Bemærkning af den ærede Minister om, hvad der ikke er indført i selve Lovforslaget, at Anmeldelse skal ske Aftenen før Valget, bemærke, at det er Noget, som Forslagsstillerne nok have overvejet, idet vi mente, at det vist var et af de Punkter, hvor man kunde ønske Forandring. I en By, hvor man har en Presse, er det ikke vansteligst at faae trykt